

Otstarbekas katmine vähendab vaeva

Viinapuude talveks katmine on tüütu lisatöö. Sortide omadusi tundes saab selle aga ära teha vähema vaevaga või hoopis tegemata jätta.

Viinapuude sügislõikuse ja talveks katmisega kalduvad inimesed kahte äärmusse.

Ühed teevad seda liiga vara ja põhjalikult. Teised jätavad taimed saatuse hoolde.

Üllataval kombel saavad viimasedki tihtipeale ilusat saaki, kuid mitte alati. Tulemus sõltub aastast, kasvukohast ja sordist.

Millal on õige aeg?

Enamiku meil kasvatamiseks sobivate viinamarjasortide oksad taluvad külma vähemalt -15° . Seejärel võib pärast lehestikku hävitavaid öökülmi rahulikult oodata, kuni toitained surevatest võrselavatest alumistesse pungadesse liiguvad. Selleks kulub paar nädalat. Siis ongi paras aeg sügislõikuseks ja katmiseks.

Lõikusega eemaldatakse korgistumata võrseosad.

Korgistumise käigus koor pruunistub ja taheneb. Korgistunud veevaene koor tundub paljale käele soojem kui korgistumata mahlane koor.

Lõikamist ja okste mahapainutamist ei tule väga hiljaks jätta,

sest külma ja lumega on seda tülikas teha. Pealegi muutuvad oksad külmaaga hapraks ja murduvad painutamisel kergemini.

Katmisviisid

Viinapuule piisab, kui talveks maha painutatud oksad katta õhukese aiamalla kihiga, mis pärast külmumist soojustatakse puulehtede, peenestatud turba või aiapäätmetega.

Mulla asemel kasutatakse tihtipeale kuuseoksi, kuid nende all võivad viinapuuoksi kahjustada hiired.

Paljud sordid lepivad kerge kattega – mahapainutatud okstele

JAAN KIVISTIK

Pildil on näha kolme minu kasutatavat viisi viinapuude talvitamiseks. Enamik oksa on kaetud mullaga, puudub vaid soojustusmaterjal paljaskülma korral. Pildi keskosas on mahapainutatud oksad, mis kaetakse kõrvalolevate lõikusjäätmetega. Üks oks on jäetud püsti külmalatuvuse kontrolliks.